

EUROPEAN SMALL ISLANDS FEDERATION

Föreningar från Sverige, Finland, Danmark, Irland, Skottland, Frankrike, Estland, Italien, Grekland och Åland.

ESIN:s ordförande Bengt Almkvist i samtal med vice ordförande Bruno Nuory, borgmästare på ön Ile d'Yeu. Till höger den fina möteslokalen i Port-Joinville.

Årsmöte på ön Ile d'Yeu

En halvtimmes resa med en snabbfärja från Fromentine på Frankrikes västkust till hamnstaden Port-Joinville och vi är framme vid resans mål, ön för ESIN-mötet och en efterföljande ö-festival, den första i ordningen för öarna i den franska ö-organisationen "Iles du Ponant".

ESIN:s elfte årsmöte

De små öarnas organisation i Europa är ESIN med tio medlemsländer och mycket varierad definition av "små" öar. I september var det dags för "The Annual General Meeting 2011" som detta år var förlagt till ön i södra Bretagne i Frankrike.

Mötet var alltså på ön Ile d'Yeu, en ö med fem tusen invånare. Värddar

var den franska organisationen "Iles du Ponant", en sammanslutning av femton öar i Bretagne. Flest invånare har öarna Ile d'Yeu och Belle Ile men det finns även öar med mindre befolkning, som ön Chausey i norra Bretagne som bara har tretton invånare.

Sex av de tio medlemsländerna var på plats denna gång, förutom Sverige och Frankrike kom deltagare från Irland, Skottland, Danmark, Finland och Åland. Den besvärliga ekonomin i Europa förhindrade nog några länder att kunna delta på mötet. Skärgårdarnas Riksförbund deltog med fyra personer förutom Bengt Almkvist, som är ordförande i såväl SRF som ESIN.

Nyval och omval

Bengt Almkvist valdes att fortsätta som ordförande för ESIN och som ny vice ordförande valdes Bruno Nuory, borgmästare på ön Ile d'Yeu. Kristina Mattsson, SRF:s avgående kassör har även varit kassör för ESIN och hon ersattes även här av Anetté Larm Johansson från Orust, som nu är ekonomiansvarig för såväl SRF som ESIN.

Fullmatat program

Förnämligt värdskap och fullmatat program fyllde dagarna. Att ESIN har en viktig uppgift att fylla var alla eniga om men hur håller man arbetet igång mellan årsmötena? Ett förslag om att hålla Skype-möten ska testas. Man diskuterade även möjligheter att organisera gemensamma projekt. Manuela Theraud på ESIN-sekretariatet efterlyste bidrag från de olika medlemsländerna om vad som händer i de olika ö-organisationerna för att få stoff till nyhetsbrev och hemsida, ett välkänt önskemål även på nationell nivå.

Skottland nästa!

Nästa års möte beslutades bli i Skottland på Isle of Mull. Sandy Brunton, ordförande för den skotska ö-organisationen och hemmahörande på denna ö började omedelbart planera nästa möte tillsammans med Camille Dressler från Isle of Eigg i Skottland.

Sandy och Camille, nästa års värddar deltog aktivt under mötet.

Ö-festival

De femton öarna i organisationen "Iles Du Ponant" anordnade för första gången en ö-festival i direkt anslutning till ESIN-mötet, vilket innebar att några "utländska" öbor kunde stanna kvar och vara med på en del av festivalen, som är tänkt att återkomma varje år på olika öar. Först ut som värdar var alltså Ile d'Yeu. Många reste med båt från sin hemö och de vandrade uppför en lång landgång eftersom det var lågvatten när de anlände. På kajen välkomnades de av en spelande och dansande orkester och många andra öbor. Utmed kajen i hamnen hade varje ö sitt tält där de presenterade sina öar. På kvällen samlades alla öbor, ca 600 i Castellet dit även vi var inbjudna. Mat, musik och mycket mingel bland öborna var det under kvällen. Att det var med öbor ändå från Sverige upplevdes tydligen som lite exotiskt. Förvånade blev även vi när en fransman från en av öarna började prata på skånska med oss. Han hade jobbat i sexton år i Sverige och tyckte nu att det var roligt att få använda det svenska språket igen.

En ö med växlande natur

Staden Port-Joinville är öns centrum med mycket rörelse. Fiskebåtar och fritidsbåtar är ständigt på väg in och ut ur hamnen och det är en regelbunden ström av turister som stiger av från färjorna. De många affärerna, barerna, kaféerna och restaurangerna som kantar hamnen lockar turisterna, men resten av ön är också sevärd. Det idealiska sättet att få ut det mesta av ön är genom att hyra en cykel, som är lätt tillgängliga. Ön är tio kilometer lång och fyra kilometer bred, men har en kuststräcka på 46 km. Det finns tre väl markerade cykelvägar, varav den längsta är 30 km och tar drygt fem timmar att ta sig runt. Tyvärr hann vi inte ut och cykla något på ön men en rundtur med buss blev det. Den östra kusten av ön har sandstränder och sanddynor som backas upp av barrskog. Längs västkusten finns sandiga vikar utspridda bland låga granitklippor. Tidvattnet märks tydligt, en nivåskillnad på upp till sex meter.

Det viktiga havet

Havet har alltid spelat en viktig roll för välfärden på ön, men av två mycket olika skäl. För det första var ön avreseorten för många religiösa missionärer till Afrika, Amerika och andra platser i den nya världen. Detta framgick av det faktum att ön under lång tid har kallats "Isle Dieu" eller Gudsön. Det andra skälet var naturligtvis fiske. Port-Joinville var den första och största torskhamnen i Frankrike och fiskefartyg reste över Atlanten i jakt på sin fångst. Runt början av 20-talet blev hamnen viktigare för tonfiskfiske, en handel som fortfarande finns i dag. Fiskerinäringen består nu av djuphavsfiske efter torsk och tonfisk och lokalt kustnära fiske av tonfisk, krabbor, humrar och sist men inte minst musselodling.

Text och foto: Eva Widlund

